

ALGEBRA R 6

Niech teraz $(W_\alpha)_{\alpha \in A}$ będzie dowolną rodziną podprzestrzeni w V wtedy

STWIERDZENIE

$\bigcap_{\alpha \in A} W_\alpha$ jest podprzestrzenią wektorową.

24

DOWÓD:

Należy pokazać że $\bigcap_{\alpha \in A} W_\alpha =: X$ jest zamknięty ze względu na działanie. Weźmy

$v_1, v_2 \in X$. Wiadomo że dla dowolnego $\alpha \in A$ $v_1, v_2 \in W_\alpha$, wtedy oczywiście $v_1 + v_2 \in W_\alpha$ oraz $\lambda v_1 \in W_\alpha$. Jest tak dla dowolnego α więc $v_1 + v_2 \in X$ i $\lambda v_1 \in X$ ■

DEFINICJA Niech V_1, V_2 będą podprzestrzeniami V . Zbiór

$$V_1 + V_2 = \{ \lambda_1 v_1 + \lambda_2 v_2 : v_1 \in V_1, v_2 \in V_2, \lambda_1, \lambda_2 \in K \}$$

nazywamy sumą algebraiczną podprzestrzeni V_1 i V_2 .

STWIERDZENIE Suma algebraiczna jest podprzestrzenią wektorową

DOWÓD: Rozpiszmy oszczędnie:

Weźmy $w_1, w_2 \in V_1 + V_2$. Oznacza to, że $w_1 = \lambda_1 v_1 + \lambda_2 v_2$ dla $v_1 \in V_1, v_2 \in V_2$ oraz $w_2 = \beta_1 u_1 + \beta_2 u_2$ dla $u_1 \in V_1, u_2 \in V_2$

$$w_1 + w_2 = \lambda_1 v_1 + \lambda_2 v_2 + \beta_1 u_1 + \beta_2 u_2 = \underbrace{(\lambda_1 v_1 + \beta_1 u_1)}_{\in V_1} + \underbrace{(\lambda_2 v_2 + \beta_2 u_2)}_{\in V_2} \in V_1 + V_2$$

podobnie dla mnożenia... ■

TWIERDZENIE $\dim(V_1 + V_2) = \dim V_1 + \dim V_2 - \dim(V_1 \cap V_2)$

DOWÓD:

Wybierzmy v_1, \dots, v_k - bazę przestrzeni $V_1 \cap V_2$. Jest to liniowo niezależny układ w V_1 , można go więc uzupełnić do bazy V_1 : $(v_1, \dots, v_k, u_1, \dots, u_l)$ tzn. m.in. że $\dim V_1 = k+l$, $\dim V_1 \cap V_2 = k$.

Z drugiej strony $V_1 \cap V_2$ jest podprzestrzenią V_2 , więc (v_1, \dots, v_k) można uzupełnić do bazy w V_2 : $(v_1, \dots, v_k, w_1, \dots, w_m)$ tzn. $\dim V_2 = k+m$.

Pokażemy, że $(v_1, \dots, v_k, w_1, \dots, w_m, u_1, \dots, u_l)$ jest liniowo niezależny:

$$a_1 v_1 + \dots + a_k v_k + b_1 w_1 + \dots + b_m w_m + c_1 u_1 + \dots + c_l u_l = 0$$

$$\underbrace{a_1 v_1 + \dots + a_k v_k + b_1 w_1 + \dots + b_m w_m}_{\in V_1} = - \underbrace{c_1 u_1 - \dots - c_l u_l}_{\in V_2} \quad r \in V_1 \text{ i } r \in V_2 \text{ tzn. } r \in V_1 \cap V_2$$

ale to oznacza że $r \in \text{span} \langle v_1, \dots, v_k \rangle$ i

wtedy $b_1 = \dots = b_m = 0$ oraz $c_1 = \dots = c_l = 0$

wtedy

$r = a_1 v_1 + \dots + a_k v_k = 0$ i z liniowej niezależności v_1, \dots, v_k mamy $a_1 = \dots = a_k = 0$.

Jest jasne, że $V_1 + V_2 = \text{span} \langle v_1, \dots, v_k, u_1, \dots, u_l, w_1, \dots, w_m \rangle$ czyli

$$\dim(V_1 + V_2) = k + m + l = k + m + k + l - k = \dim V_1 + \dim V_2 - \dim(V_1 \cap V_2)$$

25

JĄDRO i OBRAZ ODWZOROWANIA LINIOWEGO

DEFINICJA: $F: V \rightarrow W$ liniowe

obraz odwzorowanie liniowego

$$\ker F = \{v \in V : F(v) = 0\} \quad \text{im } F = \{w \in W : \exists v \in V : F(v) = w\}$$

jądro odwzorowanie liniowego (kernel)

STWIERDZENIE: $\ker F$ i $\text{im } F$ są podprzestrzemiami wektorowymi.

DOWÓD:

(1) Niech $v_1, v_2 \in \ker F$. Wtedy dla dowolnych $\lambda_1, \lambda_2 \in \mathbb{K}$ mamy

$$F(\lambda_1 v_1 + \lambda_2 v_2) = \lambda_1 F(v_1) + \lambda_2 F(v_2) = 0, \text{ tzn } \lambda_1 v_1 + \lambda_2 v_2 \in \ker F.$$

jądro odwzorowanie liniowego jest zamknięte ze względu na tworzenie kombinacji liniowych, więc jest p.p. wektorowe

(2) Niech $w_1, w_2 \in \text{im } F$. Wtedy $w_1 = F(v_1)$ i $w_2 = F(v_2)$. Dla dowolnych $\lambda_1, \lambda_2 \in \mathbb{K}$ mamy

$$\lambda_1 w_1 + \lambda_2 w_2 = \lambda_1 F(v_1) + \lambda_2 F(v_2) = F(\lambda_1 v_1 + \lambda_2 v_2) \text{ zatem } \lambda_1 w_1 + \lambda_2 w_2 \in \text{im } F.$$

Obraz F także jest zamknięty ze względu na kombinacje liniowe i więc jest p.p. wektorowe

SUMA PROSTA

Mając dwie przestrzenie wektorowe U i W możemy skonstruować trzeci przestrzeń, która jako zbiór jest iloczynem kartezjańskim $V = U \times W$ a działanie są „po współrzędnych”, tzn

$$(u_1, w_1) + (u_2, w_2) = (u_1 + u_2, w_1 + w_2) \quad \alpha(u, w) = (\alpha u, \alpha w)$$

Taką przestrzeń wektorową nazywamy **sumą prostą** U i W oraz piszemy $V = U \oplus W$. Czasami zdarza się sytuacje jak opisano w twierdzeniu:

STWIERDZENIE: Jeśli $U, W \subset V$ są podprzestrzemiemi w V takimi, że $U + W = V$ i $U \cap W = \{0\}$ to V jest izomorficzne z sumą prostą $U \oplus W$.

DOWÓD: Skoro $V = U + W$ to każdy wektor $v \in V$ można zapisać jako $v = u + w$ dla $u \in U, w \in W$. Załóżmy w sumie algebraicznej podprzestrzeni ten zapis nie jest jednoznaczny. Tu natomiast jest ze względu na warunek $U \cap W = \{0\}$. Istotnie

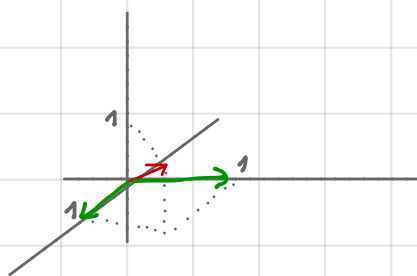
$$v = u + w = u' + w' \quad \begin{matrix} u - u' = w' - w \\ \in U \quad \in W \end{matrix} \implies u - u' = w - w' = 0 \text{ tzn } u = u' \text{ i } w = w'$$

Mamy zatem odwzorowanie $V \rightarrow U \oplus W \quad v \mapsto (u, w)$ jeśli $v = u + w$. Łatwo sprawdzić, że to odwzorowanie jest izomorfizmem liniowym. ■

Jeśli zachodzi sytuacja jak w powyższym stwierdzeniu to zazwyczaj mówimy że V jest sumą prostą U i W a nie że jest izomorficzna z sumą prostą, choć to drugie sformułowanie jest zapewne właściwsze.

PRZYKŁADY

$$(1) \mathbb{R}^3 = \left\{ \begin{bmatrix} x \\ y \\ z \end{bmatrix} : z=0 \right\} \oplus \left\langle \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} \right\rangle$$

$$(2) \mathbb{C}_3[\cdot] = V$$

$$U = \{v \in V : v(1) = v(2) = 0\}, \quad W = \mathbb{C}_1[\cdot] = \langle 1, x \rangle$$

$$U = \langle (x-1)(x-2), x(x-1)(x-2) \rangle$$

ODWZOROWANIA LINIOWE (w szczególności z \mathbb{K}^n do \mathbb{K}^m) Powiedzieliśmy już, że wśród przestrzeni wektorowych skończonego wymiaru przestrzenie \mathbb{K}^n odgrywają szczególną rolę. Dyskusję odwzorowań liniowych zaczniemy więc od dyskusji odwzorowań z \mathbb{K}^n do \mathbb{K}^m . Zaczniemy od przykładu. Odwzorowaniem liniowym z \mathbb{K}^n do \mathbb{K}^m jest mnożenie przez macierz mającą n kolumn i m wierszy:

$$\begin{matrix}
 & \begin{matrix} a_{11}^1 & a_{12}^1 & a_{13}^1 & \dots & a_{1n}^1 \\ a_{21}^2 & a_{22}^2 & a_{23}^2 & \dots & a_{2n}^2 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1}^m & a_{m2}^m & a_{m3}^m & \dots & a_{mn}^m \end{matrix} & \begin{matrix} x^1 \\ x^2 \\ \vdots \\ x^n \end{matrix}
 \end{matrix}$$

a_{ij}^k ← numer wiersza
 a_{ij}^k ← numer kolumny

jak działa macierz na wektor?

$$\begin{matrix}
 & \begin{matrix} a_{11}^1 & a_{12}^1 & a_{13}^1 & \dots & a_{1n}^1 \\ a_{21}^2 & a_{22}^2 & a_{23}^2 & \dots & a_{2n}^2 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1}^m & a_{m2}^m & a_{m3}^m & \dots & a_{mn}^m \end{matrix} & \begin{matrix} x^1 \\ x^2 \\ \vdots \\ x^n \end{matrix} & = & \begin{matrix} \circ \\ \circ \\ \vdots \\ \circ \end{matrix}
 \end{matrix}$$

$$a_{11}^1 x^1 + a_{21}^2 x^2 + a_{31}^3 x^3 + \dots + a_{n1}^n x^n$$

Sprawdzamy liniowość

$$(Ax)^i = \sum_{k=1}^n a_k^i x^k$$

$$[A(x+y)]^i = \sum_{k=1}^m a_k^i (x^k + y^k) = \sum_k a_k^i x^k + a_k^i y^k = \sum_k a_k^i x^k + \sum_k a_k^i y^k = (Ax)^i + (Ay)^i$$

$$[A(\lambda x)]^i = \sum_{k=1}^n a_k^i (\lambda x^k) = \lambda \sum_k a_k^i x^k = \lambda (Ax)^i$$

O.K. - mnożenie przez macierz jest odwzorowaniem liniowym

STWIERDZENIE: Każde odwzorowanie liniowe z \mathbb{K}^n do \mathbb{K}^m jest mnożeniem przez macierz mającą m kolumn i n wierszy.

DOWÓD: Dowód oparty jest na bardzo istotnej obserwacji, prawdziwej dla odwzorowań liniowych ogólnie rzecz biorąc bez ograniczeń w rodzaju... dla przestrzeni wyznaczonego skończonego...

Odwzorowanie liniowe jest jednoznacznie określone przez podanie wartości na wektorach bazowych. W przestrzeni \mathbb{K}^n mamy do dyspozycji bazę kanoniczną:

$$(e_1, \dots, e_n) : e_i = \begin{bmatrix} 0 \\ \vdots \\ 0 \\ 1 \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \end{bmatrix}$$

Odwzorowanie liniowe $F: \mathbb{K}^n \rightarrow \mathbb{K}^m$ wyznaczone więc będzie poprzez podanie wartości $F(e_i) \in \mathbb{K}^m$. Oznaczmy

$$F(e_i) = \begin{bmatrix} f_i^1 \\ f_i^2 \\ \vdots \\ f_i^m \end{bmatrix}$$

wartości na dowolnym $\begin{bmatrix} x^1 \\ x^2 \\ \vdots \\ x^n \end{bmatrix} = x^1 e_1 + x^2 e_2 + \dots + x^n e_n$ obliczamy używając

liniowości F :

$$F\left(\begin{bmatrix} x^1 \\ x^2 \\ \vdots \\ x^n \end{bmatrix}\right) = F(x^1 e_1 + x^2 e_2 + \dots + x^n e_n) = x^1 F(e_1) + x^2 F(e_2) + \dots + x^n F(e_n) =$$

$$= x^1 \begin{bmatrix} f_1^1 \\ f_1^2 \\ \vdots \\ f_1^m \end{bmatrix} + x^2 \begin{bmatrix} f_2^1 \\ f_2^2 \\ \vdots \\ f_2^m \end{bmatrix} + \dots + x^n \begin{bmatrix} f_n^1 \\ f_n^2 \\ \vdots \\ f_n^m \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x^1 f_1^1 + x^2 f_2^1 + \dots + x^n f_n^1 \\ x^1 f_1^2 + x^2 f_2^2 + \dots + x^n f_n^2 \\ \vdots \\ x^1 f_1^m + x^2 f_2^m + \dots + x^n f_n^m \end{bmatrix} =$$

$$= \begin{bmatrix} f_1^1 & f_2^1 & \dots & f_n^1 \\ f_1^2 & f_2^2 & \dots & f_n^2 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ f_1^m & f_2^m & \dots & f_n^m \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x^1 \\ x^2 \\ x^3 \\ \vdots \\ x^n \end{bmatrix}$$

Okazuje się że kolumnami macierzy odpowiadającej F są wartości F na wektorach bazy kanonicznej. ■

Dowód powyższego stwierdzenia jest nieskomplikowany, ale wynika z niego ważne wnioski

① 2 fragmenty zaznaczone na zielono wynika ze $\text{im } F$ jest podprzestrzenią rozpiętą przez kolumny macierzy F . 38

② 2 fragmenty zaznaczone na różowo wynika, że $\ker F$ to przestrzeń rozwiązań układu równań liniowych jednorodnych (tzn z prawą stroną równ. zero). Współczynniki tych równań tworzą wiersze macierzy.

SKŁADANIE ODWZOROWAŃ - MNOŻENIE MACIERZY

$$\mathbb{K}^n \xrightarrow{F} \mathbb{K}^m \xrightarrow{G} \mathbb{K}^l$$

$$\searrow \text{G} \circ \text{F} \nearrow$$

Załóżmy, że znamy macierze F i G . Jak wygląda macierz złożenia?

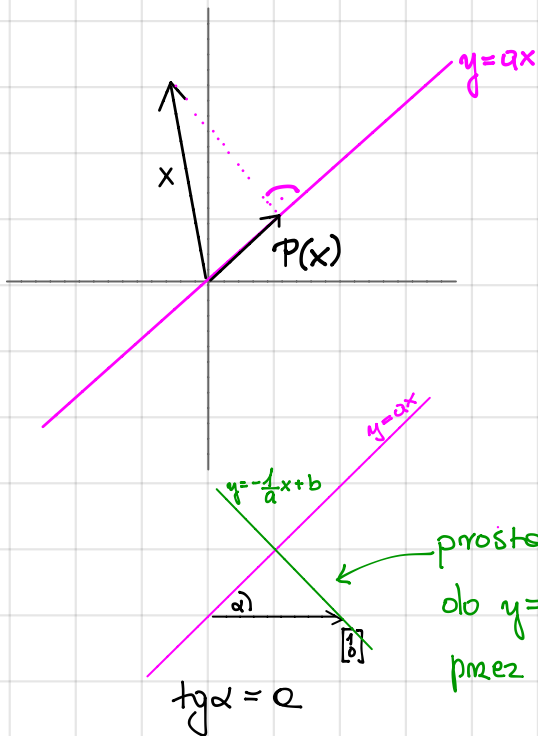
$$(F \cdot x)^i = \sum_{k=1}^n f_k^i x^k \quad (G \cdot y)^j = \sum_{l=1}^m g_l^j y^l$$

$$G(F(x)) = \sum_{j=1}^l g_j^j \left(\sum_{k=1}^n f_k^i x^k \right) = \sum_{j=1}^l \sum_{k=1}^n g_j^i f_k^i x^k = \sum_{k=1}^n \left[\sum_{j=1}^l g_j^i f_k^i \right] x^k$$

wymazy macierze złożenia

$$(G \circ F)^i_k = \sum_{l=1}^m g_l^i f_k^l$$

PRZYKŁAD: $P: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2$ P jest nutem na prostej $y=ax$. Znaleźć macierz P .

kolumnami macierzy P są wartości P na wektorach $\begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix}$ i $\begin{bmatrix} 0 \\ 1 \end{bmatrix}$

Szukamy $P\left(\begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix}\right)$

$P\left(\begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix}\right)$ to punkt wspólny

$$y=ax \text{ i } y=-\frac{1}{a}x + \frac{1}{a}$$

$$ax = -\frac{1}{a}x + \frac{1}{a}$$

$$\left(a + \frac{1}{a}\right)x = \frac{1}{a}$$

$$x = \frac{1}{1+a^2} \quad y = \frac{a}{1+a^2}$$

prosta prostopadła

do $y=ax$ przechodząca

$$\text{przez } \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix} \quad y = -\frac{1}{a}x + b$$

$$0 = -\frac{1}{a} \cdot 1 + b$$

$$b = \frac{1}{a}$$

$$\tan \alpha = a$$

Pierwsza kolumna macierzy: $\begin{bmatrix} 1 \\ \frac{1}{1+a^2} \\ \frac{e}{1+a^2} \end{bmatrix}$. Szukamy $P\left(\begin{bmatrix} 0 \\ 1 \end{bmatrix}\right)$: Prosta $y = -\frac{1}{e}x + c$

przechodząca przez $\begin{bmatrix} 0 \\ 1 \end{bmatrix}$, tzn $c = 1$. $P\left(\begin{bmatrix} 0 \\ 1 \end{bmatrix}\right)$ to punkt wspólny $y = ax$ i $y = -\frac{1}{e}x + 1$

$$ax = -\frac{1}{e}x + 1 \quad \frac{a^2 + 1}{e}x = 1 \quad x = \frac{e}{1+a^2} \quad y = \frac{e^2}{1+a^2}$$

$$P = \frac{1}{1+a^2} \begin{bmatrix} 1 & e \\ a & e^2 \end{bmatrix}$$

$$P^2 = \frac{1}{(1+a^2)^2} \begin{bmatrix} 1 & e \\ e & e^2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & e \\ e & e^2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1+a^2 & e+e^3 \\ e+e^3 & e^2+e^4 \end{bmatrix} \cdot \frac{1}{(1+a^2)^2} = \frac{1}{(1+a^2)} \begin{bmatrix} 1 & e \\ e & e^2 \end{bmatrix} = P \quad \text{o.k.}$$